

Martina Šafářová: Kdo je tady bastard? Aneb mediální stigmatizace Romů a její dopady na interetnické vztahy na Broumovsku. 63 str., bez příloh

Bakalářská práce

Oponentský posudek

Autorka zvolila pro svou bakalářskou práci aktuální téma mediální stigmatizace Romů, které zkoumá na příkladu filmu Bastardi. Klade si za cíl zodpovědět několik výzkumných otázek: jaké dopady měl a má tento film na životy v něm účinkujících romských dětí, jak ovlivnil interetnické vztahy na Broumovsku a jakými způsoby se aktéři vyrovnávají s mediální stigmatizací. Uspokojivou odpověď však nalézá pouze na první otázku: osoby, které v dětském věku hrály ve filmu, se potýkaly téměř výhradně s negativními dopady svého účinkování. Odpověď na druhou výzkumnou otázku je formulována spíše vágně, autorka zde nevychází z výzkumného šetření, ale spíše z vlastních zkušeností a dojmů. Stejně tak je tomu i v případě třetí otázky, spíše než na postoje aktérů se autorka zaměřuje na konkrétní možnosti, jak mediální stigmatizaci čelit.

Na práci lze bezesporu ocenit samotnou volbu tématu a dle mého názoru velmi slušné teoretické zakotvení i schopnost autorky zkoumanou problematiku analyzovat prizmatem zvolených teorií. Zároveň je chvályhodná její angažovanost a snaha nechat (nejen) prostřednictvím předkládané práce pomluvit umlčované a mediálně stigmatizované aktéry příběhu. Práci staví na terénním výzkumu, který prováděla mezi bývalými dětskými (ne)herci filmu a jejich rodinami, mezi pedagogy „praktické“ školy v Broumově, rozhovor provedla i s autorem scénáře k filmu Bastardi, Tomášem Magnuskem. Terénní šetření autorka provedla citlivě a kvalitně, slabinu ovšem spatřuji v jeho zpracování. Namísto rozsáhlých citací přepisů rozhovorů (např. str. 35 – 39) bych uvítala spíše jejich hlubší analýzu. Zároveň mi není jasné, s kolika informanty autorka pracovala – jednalo se skutečně pouze o dvě dívky, účinkující ve filmu? Kolik oslovila autorka pedagogů? Nelišily se jejich postoje od zkušeností ředitelky, uváděných v práci? Zároveň bych očekávala explicitnější zdůvodnění posunu v zaměření výzkumu (spíše než na dopady filmu na lokální interetnické vztahy se autorka věnovala zkušenostem dětských herců).

Po formální stránce musím práci vytknout značné množství hrubých gramatických chyb, kterých se autorka dopouští jak v citacích rozhovorů, tak v samotném textu. Na str. 29 – 30 cituje Miroslava Kováče, ovšem původ citace je nejasný (Text? Kde byl publikován? Rozhovor? Kdy a jak byl uskutečněn?) Kapitola Reflexe je zcela nelogicky umístěna na závěr práce – co k tomu autorku vedlo?

Přes uvedené nedostatky práce splňuje nároky, kladené na bakalářskou práci. Doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení stupněm velmi dobře, pokud ovšem bude autorka schopna přesvědčivě argumentovat na výše uvedené výtky, nebráním se hodnocení stupněm výborně.

V Pardubicích 21. 4. 2015

Jana Jetmarová